

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. С. 18 .02.2011г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД - наказателна колегия първи състав в публичното заседание на деветнадесети януари през две хиляди и единадесета година в състав:

Председател: С Д

Членове: К И.

Н Т

при секретаря Ц,Й и в присъствието на прокурор А ,като разгледа докладваното от съдия Д в.н.о.х.д. № 419/10 г. по описа на САС и за да се произнесе взе предвид следното:

С присъда на С градски съд от 2.12.2009 г. постановена по н.о.х.д. .№ 866/ 08 г. подсъдимия Д. П. бил признат за виновен за това, че на 28.12.2007 г. около 01.15ч. в гр. С., на площад "Света Неделя" от към сграда № 5 по хулигански подбуди умишлено умъртвил А Х М. и направил опит умишлено да умъртви А. Е. З., поради което и на основание чл.116,ал.1,т.4 пр.3,т.11,във вр. чл.115,във вр.чл.18,ал.1,във вр.чл.54 НК го осъдил на двадесет години лишаване от свобода,при първоначален "строг"режим.

На основание чл.45 ЗЗД подсъдимият П. бил осъден да заплати на гражданските ищци обезщетение за претърпените неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждане, както следва:

на А. М. М. и Х. Ц. М. сумата от 200 000 лв.за всеки поотделно,

на А. Е. З. сумата от 50 000 лв.

На основание чл.59 НК било приспаднато времето,през което спрямо подсъдимия П. била взета мярка за неотклонение "задържане под стража", считано от 28.12.07г. Подсъдимият бил осъден да заплати направените по делото разноски в размер на 13

893.67 лв., 12 лв. за служебно издаване на изпълнителни листа, сумата от 18 000лв. представляваща държавна такса върху уважените размери на гражданските искиове.

Срещу присъдата бил депозиран протест от С. градска П. и жалби от поверениците на гражданските ищци и частни обвинители в процеса - наследници на А Х М. , от повереника на частния обвинител и граждански ищец А. Е. З. , и от адв. К. защитник на подсъдимия .

В протеста са били релевирани доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, заявено е искане да се увеличи размера на наказанието, като се наложи наказание “доживотен затвор”.

В жалбата на частните обвинители са развити съображения за явна несправедливост на наложеното наказание, отправено е искане за прилагане разпоредбата на чл.38 НК.

В жалбата на подсъдимия, се съдържат доводи за незаконосъобразност,неправилно приложение на материалния закон,за допуснати съществени процесуални нарушения , явна несправедливост на наложеното наказание и присъдените обезщетения. Заявено е искане за отмяна и постановяване на оправдателна присъда, алтернативно за преквалификация на деянието по чл.119 НК, определяне наказанието при условията на чл.55,ал.1т.1 НК,намаляване размера на гражданските искиове.

На основание чл.327 НПК е било проведено разпоредително заседание и делото насрочено за разглеждане.

Във въззивното производство са били събрани по искане на защитата на подсъдимия допълнителни доказателства- преразпит на свидетелите А. З., А. Д., К.С.,В.Л.,П. К..

В съдебно заседание пред въззивната инстанция представителят от А. П. поддържа протеста по изложените в него писмени доводи.

Частните обвинители и граждански ищци наследници на А Х М. –А. М. , Х. М. и техните повереници адв. Л., адв. К. поддържат жалбата и изложените в нея съображения.

Повереникът на частния обвинител и граждански ищец –адв.Ц., излага доводи за явна несправедливост на наложеното наказание и налагане на наказание “доживот без право на замяна”.

Защитниците на подсъдимия , поддържат изложените в първоначалната писмена жалба и допълнителното писмено изложение съображения. Заявяват искане за отмяна на присъдата постановяване на оправдателна присъда, алтернативно преквалификация на деянието по чл.119 НК,по чл.118 НК, намаляване размера на наказанието и определяне при условията на чл.55,ал.1т.1 НК,намаляване гражданските искиове.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, като обсъди доводите на страните и провери изцяло правилността на постановения съдебен акт, съобразно разпоредбата на чл.314 НПК намира за установено следното:

Протеста и жалбите/на частното обвинение и подсъдимия/ са неоснователни.

Изводите на настоящия въззивен състав остават непроменени и след преценка на новосъбраните по делото доказателства при проведеното във въззивното производство съдебно следствие.

Въззивната инстанция не намира основания да преразглежда и да внася изменения в изяснената от С градски съд фактология на деянието с изключение на факта, че приема наличието не само на словесен , но и на физически конфликт на групата на пострадалите с неустановени по делото лица от ромски произход. В тази връзка е необходимо веднага да бъде направено уточнението, че този факт сам по себе си не би довел до промяна в правните изводи, защото дали конфликта е бил само словесен или съпроводен и с физически сблъсък е без значение, тъй като преди намесата на подсъдимия този конфликт е бил преустановен. Това се потвърждава от доказателствените източници по делото, включително и от показанията на св.Д.

От фактическа страна съдът е установил следната фактическа обстановка, с която настоящият състав се съгласява: Свид. С. Г. И. С.-английски гражданин, е закупил през 2005 г. къща в с. М., обл. С., а през м. май 2006 г. в гр. С. се е запознал с подс. Д. П.. Сприятелили се - подсъдимия му помогнал да извърши ремонта на закупената от него къща, след което му предоставил ключ от къщата, за да отсяда когато пожелае. В началото на м. декември 2007 г. свидетеля се чул с подсъдимия, който му споделил, че има две седмици ваканция в края на годината и се договорили да дойде при него в Р България, като за целта свидетеля му резервирал билет на превозвача "Иизи Джет" за 22.12.2007 г., а за приятелката му Л. У. за дата 24.12.2007 г. Св. С. Г. Й. С. наел л.а. "Рено Клио" с ДК № С 20 25 НК, с който на 24.12.2007 г. отишъл до гр. С., за да посрещне приятелката си, като през това време подсъдимият го чакал в гр. С.. Л. У. гостувала в Р Б за четири дни, като на 28.12.2007г. следвало да замине за Л. На 27.12.2007 г. тримата с наетия посочен по-горе л.а. тръгнали за гр. С.. Настанили се в "Арт хотел", където платили за една нощувка и се отправили към рок бар находящ се на ул. "Лавеле". В бара се запознали със св. А Д и изпили по две-три бири. Разговаряли за музика и младежките политически движения. Св. А Д се самоопределил като "металист", а те като "пънкери" и антифашисти. Свид. А Д им разяснил, че в Република Б преобладават младежки политически организации, които са с крайно дясна ориентация - футболни хулигани и скинари, както и че крайно левите младежки организации в Република Б, почти отсъстват и се проявяват предимно в музикални течения като "пънк". Казал им, че съществува вражда между крайно десните футболни хулигани и малкото леви организации, като често стават сбивания между тях. Свид. А Д искал да отидат в друг бар - "Фенс", но тъй като свид. С. Г. И. С. не се чувствал добре, решил да се прибере в хотела. Свид А Д, подсъдимия и Л. У. тръгнали посока площад "Св. Неделя".

На 27.12.2007 срещу 28.12.2007 год. свид. А Д, подсъдимият и Л. У. тръгнали посока площад "Св. Неделя". Л. У. искала да се обади на свид. С. Г. И. С. и по този повод свид. А Д закупил от павилиона за цигари и алкохол на кръстовището на бул. "А. С" ваучер за 5 лева. Свид. А Д въвеждайки числата на ваучера в телефона си чул скандирания в посока откъм метростанция "С", като разяснил на подсъдимия и на Л. У., че това са футболни хулигани, след което тримата отишли от страна на ресторант "Хепи" заставайки от вътрешната страна на оградата.

Подсъдимият попитал свид. А Д дали момчетата са нападнали някого, на който въпрос му отговорил, че не знае, и че не вижда. В този момент свид. А Д погледнал отсреща и възприел Г. от около 20 момчета, които стоят на отсрещния тротоар, сякаш се готвят да пресичат, като в този момент те вече не са викали и скандирали. По досъдебното производство било установено, че това са свидетелите К Д, К К., Е А, А. Д., Х. В, Б Т, Н А, М С, А П, Б В, С И, Р С, Т Й, В В и пострадалите А М. и А. З., които на 27.12.2007 г. около 20.00 ч. отишли в заведение "Токач" находящо се в гр. С., на бул. "М Луиза" в близост до "Женски пазар", като свид. Д К се присъединил към посочените лица в 21.45 ч. Свид. Х. В. излязъл от заведението около 22.00 ч., а в 23.30 ч. свидетелите Д К, С И и Р С, тръгнали към дискотека "Соло" на ул. "Позитано", за да потвърдят резервацията си. Около 01.00 ч. всички посочени по-горе лица излезли от заведението, като тръгнали в посока ресторант "Хепи" находящ се на площад "Св. Неделя" с намерение да се присъединят към приятелите си в дискотека "Соло". Същите минали през метростанция "С", след което покрай сградата на "Булбанк" , където разминавайки се с две неустановени в досъдебното производство лица от ромски произход си разменили реплики ,като словесния спор прерастнал във физически сблъсък продължил за кратко и преустановен, като групата продължила. След това групата се разделила - свидетелите Б В, Я Г, Н А и А П вървели малко пред останалите също разделили се на малки групички, като св. Т Й вървял заедно със свид. К. Д. и пострадалия А. М., зад тях единствен се движел св. А. Д.. Св. Б Т се спрял пред павилиона за продажба на цигари и алкохол разположен ъглово на светофара на бул. "А. С", за да си купи цигари. Свидетелите Б В, Я Г, Н А и А П пресекли кръстовището на бул. "А. С" и се установили до цветарския павилион пред ресторант "Хепи". В това време, според свид. Н А, до оградата на заведението, от вътрешната му страна стояли три лица, а именно подс. Д. П., свидетелите А Д и Л. У., от които след като се разминали, подсъдимият се затичал в посоката от която те са дошли, т.е. към павилиона за цигари и алкохол, където се намирала останалата част от групата. Свид. А Д му извикал да се върне, но подсъдимият не се спрял, а навлязъл между момчетата, които се разпръснали, а подсъдимият ги бутал, като свид. А Д не виждал какво точно прави. Подсъдимият викайки на английски "Ноу фашизъм", държал нож тип „пеперуда" в дясната си ръка и размахвал същия яростно към всеки един, които се намирал наоколо. Подсъдимият крещял на развален, но добре разбираем български с английски акцент, и държейки ножа вървял срещу тях с движения, с които посягал да мушка напред изпъвайки ръката си. Пострадалият А. З. попитал подсъдимия какво прави, казвайки му да хвърли ножа, като чул и някой друг да пита подсъдимия: "Какво правиш, бе, какъв е тоя нож?". Подсъдимият обаче продължил застрашително да върви към него и предизвикателно да

вика "Хайде, хайде", като размахвал ножа. Подсъдимият Д. П. се спрял на място за момент, след което направил две-три много бързи крачки към пострадалия А. З., приближил го, като в същия момент пострадалият А. З. се опитал да се обърне и с обръщането му, подсъдимият държейки ножа в дясната си ръка го намушкал странично в гръдния кош вдясно. Пострадалият А. З. паднал и се подпрял на ръцете си. Подсъдимият го изчакал да се изправи и веднага след това отново започнал да го гони, като пострадалият А. З. се държал с двете ръце за мястото на прободането.

По същото време пострадалият А. М. /видно от показанията на св.М С/ видял случилото се с приятеля им и избягал настрани - по бул. "М Луиза" в посока ресторант "Хепи". Останалите хаотично се преместили от страна на здравното министерство.

С ножа в ръка подсъдимият посегнал към свид. Т Й, който бил срещу него, и с хоризонтално движение насочил същия към гърдите му, след което замахнал с него отляво-надясно два пъти към корема му. Свидетелят инстинктивно се отдръпнал назад извивайки тялото си и с това движение успял да се предпази от нараняване, тъй като ножа минал съвсем близо до тялото му. Подсъдимият продължил да замахва с ножа спрямо останалите от групата и отново се насочил към свид. Т Й, който отстъпвайки назад се спънал и паднал на земята. Свид. К Д успял да го издърпа и по този начин да предотврати опасността да бъде намушкан. В този момент пострадалият А. М. се намирал много близко до тях. Подсъдимият П. направил две-три много бързи крачки към него /към пострадалия А. М./, който нямал време да се отмести от мястото си. Замахнал с дясната си ръка, в която държал ножа и му нанесъл бърз и силен удар намушквайки го отляво в ребрата. Пострадалият А. М. веднага се хванал за мястото на прободането и куцайки побягнал отново към бул. "М Луиза". За няколко секунди свид. М. С. изгубил от поглед А. М., защото гледал към подсъдимия, но чул викове да бъде повикана линейка. Когато се обърнал видял, че свид. К. Д. държал главата на пострадалия М., като всичко наоколо било в кръв.

В своя защита, а и за да сплашат подсъдимия, някои от момчетата започнали да хвърлят камъни в краката му, докато две неустановени по делото лица, едното от които държало пистолет, а другото палка, казали на подсъдимия да хвърли ножа. Първоначално подсъдимият се навел и оставил ножа на земята, но при опит отново да го вземе, едното от лицата изригало ножа от ръката му. В този момент на местопроизшествието, по получен сигнал за сбиване с намушкване между граждани, отишли свидетелите В Б и К Б и двамата служители на СПО-СДП в състав на Автопатрул 301. Свид. К. Б. поставил белезници на подсъдимия П., а свид. В Б виждайки окървавения нож на земята, предупредил да не се пипа вещественото доказателство и запазил местопроизшествието до идването на служителите на ОЗ РПУ.

След пристигането на полицейските служители, свидетелите Л. У. и А Д се върнали в хотела. Свид. С. Г. Й. С. заявил, че Л. У. се прибрала в хотела разстроена и му разказала, че станало сбиване между футболни хулигани и Д. П., но не е споменала нищо за нож или Д. да е намушквал някого.

За да приеме за установена по безспорен начин изложената фактическа обстановка,съдът е събрал множество доказателства,които прецизно е посочил и обсъдил внимателно и задълбочено – обясненията на подсъдимия- свидетелските показания на П М. /охрана на х-л "Ш.", В. Г /охрана на х-л "Ш.'7, Н К. /касиер-охранител на паркинг на х-л "Ш.", Л Т/касиер на паркинг пред х-л"Ш.", както и полицейските служители: свидетелите: П. П /СПО-СДП-АП-318-1/, И И. /СПО-СДП-АП 318-1/, К И/СДП-АП318-1/, А. А /СДП-Контрола 315/, А С/СДП-Контрола 315/, Н З/СДП-АП 319-1/, Н А/ СПО-СДП-АП 319-1/, Г П/ СПО-СДП-АП 319-1/, Н А/ СПО-СДП -АП 319-1/, Ж Л./СДП-СПО-АП 302/, Ф Х/СДП-СПО-АП 302/, К П/СДП-ПП 170/, А. Т./СДП-ПП 170/, И. П. / ОДЧ-01 РПУ-СДП/, М. В./ОДЧ 01 РПУ-СДП/, М Т/ОДЧ 01 РПУ-СДП/, В. Л./С ДП-ПП 31-3/, К. С./С ДП-ПП 31-3/, П. К./С ДП-АП 31/, С Ц/С ДП-АП 31/.

Обвинението се доказва от събраните писмени и гласни доказателства: Свидетелски показания на В Б, К Б, Х. В, Р С, К. Д, А. Д., Е А, А. З., В. В., К. К., Д. К., Н. А., А. П., Б. В., Б. Т., Т. Й., М. С., А. Д., Я. Г., С. С., М Н, В. Г, П М., Н К., Л Т, Р Л., П. П., И. И., К И, А. А, А С, Н З, Н А, Г П, Н А, Ж Л., Ф Х, К П, А. Т., И. П., М. В., М Т, В. Л., П. К., К. С., С Ц, А. М., Х. М. и по разпитаните пред съдия свидетели при условията на чл. 223 НПК - А Д, М С и Б Т;

Експертизи - СМЕ 1166/2007г./л. 103-111/; СХЕ № А-2/2008 г./л. 112/; СХЕ №2/2008 г./л. 113/; Албум СМЕ № 1166/2007г. /л. 114-115/; СМЕ /л. 116-126/; СМЕ №2/2008г. на веществени д-ва /л. 127-137/; СМЕ /л.138-141/; СМЕ/л.142-157/; СХЕ № а-218/2007г. /л.158-159/; СМЕ /л. 160-163/; СХЕ № а-219/2007г. /л. 164-165/; СХЕ № 54/2007г. /л.166/; ДНК експ. №18/2008 г./л. 167-173/; писма /л. 174-175/; СМЕ на в.д. № 2/2008 г./л.176/; СМЕ на в.д. № 1/2008 г./л.179/; СМЕ на в.д. №16/2008 г./л. 180-188/; СМЕ на в.д. № 17/2008 г./л. 189-198/; Дактилоскопна експ. №10/2008 г./л. 1-4/; Видеотехническа експ. № 08/ДОК-051/л.5-30/; СППЕ/л.31-42/; СПЕ - 3 бр./л.43-54/;писмени доказателства:протокол за личен обиск /л. 67/; протокол от 31.12.2007г. /л.78-82/; протокол от 08.01.2008 г./л.83-91/; справка съдимост /л.92-93/; справки /л.94-95/; копия паспорт /л.96-102/; писма за криминални регистрации /л. 124-129/; писмо от ДМОПС-МВР/л.130/; писмо до ДМОПС/л.131/; справка до И-Л/л. 132, 134/; писмо до МОПС/л.133,135/; писмо ДМОПС/л.137-140/; писмо до ГКПП/л.141-151/; писма от МЗ /л. 154-156/; справка АИСТКУл. 158-160/;ДЗ/л. 163-164/; МП/л. 167-169/; Веществени доказателства /л. 170-171/; Протокол за ДП /л. 172-173, 176, 177, 178, 180, 182/; Протокол за вземане на образци /л. 175/; Приемно-предавателен протокол/л. 179/; Протокол за веществени доказателства на отговорно пазене /л. 181/

Въз основа на фактическите констатации за обстоятелствата,при които е било извършено престъплението, решаващият съд е направил законосъобразни изводи,че подсъдимият е извършил престъпление против личността / опит за убийство по хулигански подбуди на повече от едно лице/.

По съществото на делото обсъждайки всички правно значими обстоятелства, съдът е изследвал и установил факта на извършване на престъплението, механизма на

осъществяване, средството, с което е извършено престъплението, причинната връзка, авторството, субективната страна, личността на подсъдимия П..

Съдът е направил изключително подробен анализ на събраните доказателства ,прецизно е посочил какви обстоятелства е приел за безспорно установени и въз основа на какви доказателства, от кой факт какви изводи е направил. Последователно е анализирайки свидетелските показания, обсъдил задълбочено обясненията на подсъдимия съобразявайки двояката им роля, от една страна като източник на доказателства и от друга като средство за защита приемайки,че в своята цялост са израз на защитната му позиция. Съдът е изградил изводите си отчитайки значението на фактите и поредицата от действия извършени от подсъдимия, довели до крайния вредоносен резултат.

Въззивният съд споделя фактическите констатации на първата инстанция, защото те почиват на вярна и точна интерпретация на събраните доказателствени източници и намира,че присъдата на първостепенния съд е постановена в съответствие с материалния и процесуален закон . Изводите на съда остават непроменени и след преценка на новосъбраните по делото доказателства.

На първо място от съществено значение по делото са обясненията на подсъдимия, които освен доказателствено средство, са и основно средство за реализиране правото на защита, затова изискват особено внимателен подход.

Пред първоинстанционния съд подсъдимият е давал обяснения, които не се различават съществено от обясненията му от досъдебното производство. В конкретния случай анализирайки твърденията на подсъдимия и съпоставяйки ги със събраните доказателствените източници –от една страна с показанията на групата на пострадалите-очевидци на престъплението и от друга с показанията на останалите свидетели извън тяхната Г., разгледани в контекста на писмените доказателства, законосъобразно е било прието от решаващия съд , че по своята същност в по-голямата си част и относно фактите свързани с предмета на доказване- те представляват защитна теза. Тази теза по никакъв начин не се подкрепя от доказателствата по делото /показанията на свидетелите, обективните находки и изслушаните експертизи, писмените доказателства /.

Така в своите обяснения подсъдимият категорично е заявил,че той е бил нападател. В случая обаче, анализирайки изложеното от подсъдимия и доказателствата по делото, настоящият състав намира твърденията му, че не е извършител на престъплението, че спрямо него е било упражнено насилие и той е действал при неизбежна отбрана, по своята същност представляват защитна теза, неподкрепена от останалите събрани по делото, обективни доказателства. Не може да се сподели тезата,че подсъдимият е бил нападател, защото безспорно се установява ,че той е отишъл при групата, а не те при него. Не се споделя и заявеното от него по отношение динамиката и агресивността,която групата проявила към него, че бил нападател едновременно от цялата Г. от 15 човека,бит , замерян и удрял с каменни плочи,тъй като видно от приложения по делото медицински документ, свързан с неговото освидетелствуване, установява , че констатираните наранявания са били твърде незначителни и

несъответни на заявеното,относно начина на причиняването им/СМЕ на живо лице констатира само 3 повърхностни разкъсно контузни ранички по задната повърхност на левия лакът/ . Съдът приема за установено ,че едва след извършеното от него престъпление, е бил замерван с пръст и плочки, а не и преди това.

Неоснователно е твърдението, че не е могъл сам да респектира толкова хора. На първо място срещу себе си е имал млади момчета,които са се движили макар и разпокъсано към следващо заведение за да празнуват, по никакъв начин не са провокирали подсъдимия, не са очаквали и са били изненадани от последващото му поведение и използването от негова страна на хладно оръжие/ нож /. С действията си той е осъществил нападение и с ножа, който е размахвал е причинил смъртта на А.М. и тежко наранил св.З.. Тръгвал е в нападение към всеки, който му се изпречвал и ако прокуратурата бе прецизирала правилно доказателствата, би повдигнала обвинение и за извършен опит за убийство и по отношение на други лица, какъвто е случая и със св.Й.

На второ място решаващият съд е подложил на задълбочена преценка и анализ показанията на всеки един от разпитаните по делото свидетели приемайки, че същите са възпроизвели в детайли и цялост една пълна картина на случилите се събития във времето предхождащ убийството на А.М. и опита за убийство на А.З., последвалите събития след преминаване на групата през подлеза до задържането на подсъдимия.

Първостепенният съд е преценил показанията на разпитаните по делото свидетели, обособявайки ги в няколко основни групи. На първо място по отношение показанията на така наречените свидетели от групата на пострадалите е необходимо да се отбележи, че независимо от констатираните противоречия пред САС в показанията на А.Д. и А.З. относно наличието или не на физически конфликт с две неустановени по делото лица от ромски произход, /което по никакъв начин не влияе на правните изводи/, като цяло показанията на тази Г. правилно е била използвана за сигурна основа на фактическите констатации на съда и по съдържанието си е била напълно годна да обоснове изводите относно възприетата с присъдата правна квалификация. В тази връзка е необходимо да се посочи и заключението на приложената по делото експертиза,установяваща, че тази Г. не може да се разглежда като”привърженици на футболни отбори”, а като ситуационна и разнородна Г..

По отношение показанията на св.Д. и св.З. действително има основание за кредитиране на първоначалните им показания/ за това,че е имало не само словесен , но и физически конфликт с лица от ромски произход/ с оглед на това,че същите са били дадени непосредствено след инцидента. Неприемливо е обяснението, че заявеното от тях се дължало на обстоятелството, че били в шок, още повече,че по отношение на последния /А.З./ е била изготвена и експертиза относно свидетелската му годност и способността му правилно да възприема и възпроизвежда обективните факти. Установеното противоречие обаче не оказва влияние върху правните изводи и не се отразява на доказателствената стойност на тези показания ,не намаляват достоверността им относно съществуването на делото.

В случая е без значение дали е имало предходен словесен или физически конфликт, тъй като същият е бил преустановен и безспорно деянието на подсъдимия е било последващо, и след като конфликта е бил преустановен. Този факт се установява не само от техните показания, но се подкрепя и от показанията на св.Д.,който заявил, че когато подсъдимият го попитал дали са нападнали някого и той отговорил,че не знае, погледнал и видял Г. от момчета ,които стояли на отсрещния тротоар сякаш се готвят да пресичат, не викали, не скандирали,респ. когато свидетелите са се придвижвали с цел да пресекат бул.”С”, едва тогава подсъдимият се е затичал в тяхната посока, / въпреки призивите на Сондърс да се върне/ и с носения от него нож е извършил и последващото престъпление.

В показанията си, свидетелите К.Д., А.,В.В., К.К.,А.П.,А.Д.,М.С,Т,Т.Й, са били категорични,че именно подсъдимият е бил лицето, а не някой друг,който е държал нож и е замахвал с него към пострадалите и към останалите, като последните петима свидетели са и очевидци на извършеното престъпление възприели всички действия на подсъдимия свързани с осъщественото престъпно деяние.

Непосредствено след деянието са дали подробно описание на подсъдимия детайлизирайки неговото поведение. Всички те са имали обективната възможност не само да възприемат приближаването на подсъдимия, който се е придвижвал тичайки с викове “Ноу фашизъм”, но и обективно да видят, че това е подсъдимият,а не някое трето лице,че размахва в дясната си ръка нож, тъй като всеки един от тях е имал достатъчно време за да го запомни и да го индивидуализира по физически данни и по конкретно извършените действия.

Безспорно установено по делото е ,че подсъдимият е отишъл при групата момчета,/а не те при него/,че в дясната си ръка носел метален нож, /тип "пеперуда", сребрист на цвят, с обща дължина 28,5 см, дължина на режещата част 12,3 см., с дръжка състояща се от две части, -горна с 3 кръгли отвора в началната част, с последващо дъговидно разширяване от където се наблюдават 6 отвора с овална форма, със стесняване и наличие на един кръгъл отвор, като долната част на дръжката била с отвор за захващане с ръка оформен като бокс и състоящ се от две части с дължина 10,8 см., режещата част е с остър връх, един режещ ръб и ширина при дръжката 30 мм/ навлязъл между тях , замахвал с ножа към всички наоколо държейки оръжието с острието нагоре ,движенията му били насочени към нанасяне на намушкващи удари , като първоначално нанесъл силен удар в дясната половина на гръдния кош на св.З. в момент, когато пострадалият се обръщал с гръб и след като се изправил продължил да го гони, с хоризонтално движение на ръката си замахвал с ножа към гърдите на св.Т.Й. и два пъти към корема му и само бързата реакция на свидетеля и помощта на св.Д.,който го издърпал настрана след като Й. паднал на земята го предпазили от намушкване, след което с бързи крачки се приближил до пострадалия М., който нямал време да се отмести от мястото на което стоял и със силен удар забил ножа до дръжката отляво в гръдния му кош,в резултат на което по-късно настъпила и смъртта му.

В случая не може да се приеме за достоверно твърдението на подсъдимия, че поведението му било защитно, още повече че нанасяните от него резки и силни намушкващи удари, с насоченост от близко разстояние по жизненоважни части от тялото на намиращите се в опасна близост до него лица, факта, че нанесъл смъртоносен удар на св.З. странично, в гръб, в никакъв случай не могат да се окачествят като действия на защита, а обратното, като нападателни, целенасочени удари за умъртвяване и причиняване на смърт. При развилите се събития само бягството на лицата и намесата на лицата задържали подсъдимия са попречили да бъде причинена и смъртта на други лица, както и летален изход за пострадалия З..

Във връзка с изложените съображения тук е мястото да се отбележи, че изразените от защитата доводи за възпитанието на подсъдимия/ за водещата роля в социалната му ориентация на идеята за реално съществуваща и практически прилагана социална справедливост, за достойно поведение, за даване равен шанс на всеки, включително и от различен етност/, базирана на изразената пред експертизата позиция, до голяма степен влизат в противоречие с обективните му действия – осъществяване на нападение над Г. лица с хладно оръжие с посочените сериозни характеристики, причиняване на наранявания с целенасочени удари в жизненоважни части от тялото на М., З. и опит за причиняване на такива и на други лица, като особено показателно е, че с причиняването на увреждания странично и в гръб няма нищо достойно.

Не съществува никакво основание да се приеме, че в своите показания свидетелите са били недобросъвестни или са имали мотив да “набедят” подсъдимия. В случая депозираните от тях показания са били основани на личните възприятия на всеки един от тях. Те са кореспондирали със събраните доказателствени източници, и с изводите на съдебно медицинските експертизи установяващи механизма на причинените увреждания.

По отношение показанията на св.З., който е и страна в процеса, е необходимо да се отбележи, че изявленията му относно значимите за правилното установяване на фактическата обстановка обстоятелства са депозирани с необходимата пълнота и се подкрепят от останалите доказателства. В нито един момент от наказателното производство пострадалият не е проявил каквото и да е колебание, несигурност или уклончивост при индивидуализиране действията на подсъдимия, преценявайки и непосредствената близост, от която е извършил посегателството върху живота му и живота на убития М..

Относно показанията на разпитаните пред САС свидетели- полицейски служители св.К.С., П.К., В.Л. е необходимо да се подчертае, че по своята същност те не представляват пряк източник на доказателства, доколкото не са били установени, а и липсва възможност за установяване на лицата, от които са получили сведенията, поради което не би могло да се приеме, че същите отразяват в цялост фактите преди, по време и непосредствено след деянието. В подкрепа на горния извод е и заявеното от св.С. Ц, че относно причината за поведението на подсъдимия, на местопрестъплението чул само коментари.

При анализа на показанията на свидетелите- Ц, Н,Г,Я, К. законосъобразно е било прието,че възприятията им са били последващи и след извършеното престъпление. Изложеното в тази насока, както и във връзка с анализа на останалите свидетелски показания, изводите направени от решаващия съд, се споделят изцяло от настоящия състав. Относно показанията на св.Г, САС намира, че твърденията му относно това, че подсъдимият е бил повален два пъти на земята, че единствено той два пъти на двете места е бит , остават изолирани и неподкрепени от останалите гласни доказателства. Затова и тази част от показанията на Г не се цени от въззивният съд, като се определят същите за неправдиви и неотговарящи включително и на твърдяното от подсъдимия.

При преценка на изготвените експертизи правилно съдът е възприел заключението на съдебно медицинската експертиза , от която е било установено,че на пострадалия М. било причинено прободно прорезно нараняване на гръдния кош със засягане на левия бял дроб и сърцето, довели до остра кръвозагуба и хемопневмоторакс. Смъртта на пострадалия била бърза и неизбежна. Нанесеният удар бил със значителна сила, като раневия канал съответствал на цялата дължина на острието на изследвания нож. Острието е проникнало до дръжката на ножа, преодоляло е съпротивлението на дрехите, еластичността на кожата, междуребрената мускулатура с нараняване по съседство на две ребра, преминало през белия дроб, стената на лява камера на сърцето и междукламерната преграда. Посоката на раневия канал преценена при анатомично изправено положение на тялото отляво надясно, леко отзад напред почти хоризонтално.

Съдебно медицинската експертиза изготвена по отношение на пострадалия З. установила ,че е получил прободно порезна рана, с леко кос ход, нанесена в дясната половина на гръдния кош на ниво 10-11 ребро, непроникваща в гръдната или коремната кухина, като ножът е бил в посока почти хоризонтална на дължината на тялото.

От заключенията на СМЕ е видно, че прободно порезните рани на пострадалите А М. и А. З. отговарят да са получени в резултат от нараняване с изследвания нож, както и прорезите по дрехите им са били причинени с изследвания нож, а именно ножът тип "пеперуда", за който подс. П. е посочил, че е взел от дома на св.С. и който с оглед свидетелските показания е държал, размахвал и с който нанесъл ударите на пострадалите, причинявайки смъртта на А.М.. В тази връзка възражението на защитата,че поради липса на дактилоскопни следи по ножа, и кръв от З., изводите следва да бъдат в друга насока, е неоснователно. Безспорно е установено,че уврежданията са били причинени именно с инкриминирания нож и то от подсъдимия, а не от някой друг. Следи от кръвта по ножа принадлежат на постр.М. , което се потвърждава от СХЕ , установила кръвно груповата принадлежност и СМЕ на веществено доказателство .

Видно от изготвените експертизи, по време на деянието пострадалият М. е бил с концентрация на алкохол в кръвта 2,90 промила-тежка степен на алкохолно опиване,пострадалият З. в средна степен/ 1,8 промила/, а подсъдимият обикновено алкохолно опиване / концентрация на алкохол 1,0промила. Независимо от алкохолното

му повлияване той не е бил лишен от възможността да разбира свойството и значението на извършеното деяние, както и да ръководи постъпките си.

По отношение на основният спорен въпрос, свързан с предмета на доказване и касаещ авторството на деянието изводите на съда остават непроменени и за настоящият състав. Решаващият съд е изложил подробни и аргументирани мотиви, които напълно се споделят и от въззивната инстанция.

Законосъобразно първоинстанционният съд е обосновал изводите си и въз основа на заключенията по назначените съдебни експертизи /на труп , химически, СМЕ на веществени доказателства, ДНК на веществени доказателства, експертиза на оптичен носител СД съдебно психиатрична психологична експертиза/ , като е приел, че същите са точни , правилни, ясни, отговарящи на поставените въпроси и почиващи на личните възприятия, теоретични и професионални познания на експертите.

Подробно е обсъдил всяко едно заключение и обстоятелствата, които чрез тях са установени. В тази насока и според разбирането на настоящия състав доказателствата, че подсъдимият е извършил престъплението са категорични. Този извод не може да бъде оборен от факта, че по ножа не са открити дактилоскопни следи. В този смисъл правилно и в съответствие със събраните по делото доказателства , обосновано градският съд е признал подсъдимия за виновен по възведеното му обвинение по чл.116, ал.1, т.4, т.11, вр.чл.115, вр.чл.18 ал.1 НК.

Обосновано е било прието от първоинстанционният съд и въз основа на събраните доказателства е направен верният извод, че подсъдимият е извършил деянието при пряк умисъл, при условията на чл.11 ал.2, пр.1 НК-деецът е съзнавал общественонеопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественонеопасни последици и пряко е целял настъпването им. В представното му виждане са се съдържали всички обективни елементи от фактическия състав на престъплението. Чрез използване на хладно оръжие –метален нож е предприел динамични, целенасочени действия размахвайки оръжието с къси, силни и резки намушкващи движения, от изключително близко разстояние по посока на пострадалите , при което намушкал в жизненоважни части от тялото св.З. и А.М., / като смъртта на последния настъпила много бързо и била неизбежна/.

Наличието на квалифициращите елементи от състава на чл.116 ал.1 т.4 т.11 вр.чл.115, вр.чл.18 ал.1 НК са безспорно доказани и умисълът на подсъдимия е обхващал всички квалифициращи обстоятелства.

Тъй като в случая е настъпила смъртта на едно лице /тази на А. М./, а спрямо св.З. престъплението е спряло в стадия на опита, правилно деянието е било квалифицирано по чл.116, т.4, вр. чл.115, вр.чл.18, ал.1 НК . Подсъдимият е нанесъл силен удар с ножа в жизненоважна част от тялото на пострадалия З. , такъв силен удар/забивайки ножа до дръжката му/ нанесъл и на пострадалия М. от близко разстояние, при което умъртвил последния. Впоследствие продължил целенасочено да размахва ножа, като неговите намерения- да убие, са били обективирани от неговите действия. Налице е пряка и

непосредствена причинно следствена връзка между противоправното поведение на подсъдимия и настъпилия вредоносен резултат.

Факта, че е действал с хладно оръжие- нож тип пеперуда с обща дължина 28,5 см и дължина на режещата част 12,3см., годно да причини смърт, от близко разстояние, с насоченост на ударите в жизненоважни части за човешкото тяло, обективират истинската цел и намерения на извършителя, че е налице умисъл за умъртвяване, при това пряк, а не такъв например за причиняване на телесна повреда.

Приемайки за установени всички тези релевантни обстоятелства, правилно съдът е приел, че опитът за убийство на повече от едно лице е било извършено и по хулигански подбуди. Наличието на квалифициращият елемент от състава на чл.116, ал.1, т.11 НК е безспорно доказан. Престъпното деяние е било извършено без наличието на личен мотив за това, без да е предизвикан от пострадалите. Подсъдимият сам е отишъл при групата на пострадалите, носел е нож, който е размахвал и с който причинил тежките наранявания на М. и З., викал “Ноу фашизъм”. За хулиганския мотив се съди и от начина и мястото на извършване – в центъра на столицата, през нощта, намирайки се в чужда държава, далеч от родината си, където размахвайки нож е демонстрирал пълно пренебрежение и неуважение към общо приетите норми на поведение, решил да наложи свои правила на поведение и криворазбрана справедливост. Изложените в тази насока доводи от първата инстанция напълно се възприемат и от настоящия състав.

Безспорно е установено, че подсъдимият се е намирал в обикновено алкохолно опиване, въпреки това обаче не е бил лишен от възможността да взема правилно решенията си и да ръководи постъпките си.

Не се споделят съображенията на защитата, че подсъдимият е действал при неизбежна отбрана, защото неизбежна отбрана може да има само, когато се отблъсква едно общественоопасно противоправно и непосредствено нападение.

Нападението е непосредствено, когато е започнало и не е завършило. Само тогава ще е и обществено оправдано да се реагира незабавно срещу нападението. В конкретния случай е правно ирелевантен въпросът дали е имало словесен или физически конфликт с неустановени лица от ромски произход, защото той е бил преустановен. Когато нападението е завършено, неизбежна отбрана не може да има. Защитното деяние е допустимо само по време на нападение и докато то продължава. От друга страна не е без значение факта, че пострадалият З. е намушкан странично, в гръб, което в никакъв случай не води до извод, че нараняването му е било причинено при неизбежна отбрана, още повече при превишаване на нейните предели.

Изложените от решаващия съд доводи за липсата на “мнима” неизбежна отбрана се споделят и от настоящия състав. Това е така, защото и при обикновената и при мнимата неизбежна отбрана, деецът цели да предотврати едно непосредствено противоправно нападение. В случая липсват основания за прилагане института на неизбежната отбрана, тъй като липсва каквото и да е нападение или застрашаване на подсъдимия. В тази насока са изложени подробни мотиви от решаващия съд, които напълно и изцяло

се споделят и възприемат от въззивната инстанция. И по време на проведеното съдебно следствие от въззивната инстанция, не бе установено умишлено и целенасочено противоправно поведение от трети лица срещу подсъдимия.

С оглед заявеното в пledoарията на втория защитник на подсъдимия за приложение разпоредбата на чл.118 НК е необходимо да се посочи,че тя е неприложима, предвид приетата по делото правна квалификация , а и не са налице такива доказателства. Преди престъплението не е имало спор, спречкване между пострадалите и подсъдимия или размяна на обидни реплики, било от едната или от другата страна.

По изложените съображения , както решаващият съд, така и настоящият съдебен състав споделя доводите на държавното и частно обвинение , че престъплението е извършено с обема квалифициращи елементи, за които е било повдигнато и предявено .Повторно следва да се отбележи,че е бил осъществен този състав и по отношение на други пострадали,но поради това,че не са били включени в обема на обвинението, настоящия състав разполага с възможност да констатира този факт.

Не се споделят доводите на защитата, че по делото са допуснати съществени процесуални нарушения . Както от първоинстанционният съд, така и по време на досъдебното производство не са били допуснати нарушения, които да налагат отменяване на присъдата и връщане делото за ново разглеждане. Не се възприемат аргументите на защитата,че правото на защита на подсъдимия било нарушено. От една страна повдигнатото и предявено обвинение по отношение подсъдимия е било прецизирано,както от фактическа,така и от юридическа страна. Не са били нарушени правата му, както на защита, така и основното право да разбере в какво точно е обвинен и въз основа на какви доказателства.Това, че според защитата органите на досъдебното производство са работили по една единствена версия и са събирали доказателствата „едностранчиво”, не може да бъде вменено във вина на съда. Съдът не може да дава указания за начина за събиране на доказателства и версиите на разследване. От друга страна тежестта на доказване и способите за това ,както и необходимостта от извършване на определени процесуално следствени действия,при спазване разпоредбите на НПК е въпрос на конкретната и лична преценка на органите на досъдебното производство.Факта,че според защитата периметърът на извършения оглед на местопроизшествие не е бил разширен, по никакъв начин не опорочава годността на извършеното процесуално следствено действие и констатациите в него.От друга страна неоснователно е и възражението,че групата на пострадалите не била претърсена за оръжие, което към момента е било преценено, че не е необходимо,още повече,че безспорно е било установено,че подсъдимият е имал нож и нараняванията са били причинени от този нож. Обстоятелството,че по ножа не е имало кръв от св.З.,както и дактилоскопна следа не води до други правни изводи. Във връзка с това е необходимо да се отбележи,че законът изисква от съда да изпълнява стриктно и задълбочено задълженията си и да разкрива обективната истина, като внимателно събира и проверява доказателствата спазвайки визираните в НПК принципи. Това свое задължение е било изпълнено от решаващия съд,като преди промяната на чл.281

НПК,съдът не е имал процесуалната възможност да констатира и установява противоречия, затова и изводите му са били съобразени с наличните доказателства.

Неоснователно е възражението на защитата,че поради наличните и констатирани от САС противоречия в част от показанията св.Д. и З.,както и употребения от тях алкохол, т.н. свидетели от групата на пострадалите били неблагонадеждни . В тази връзка съдът изложи своите съображения, като констатираните противоречия не водят до извода, че в останалата си част депозираните от тях показания са заявили неистина, затаявайки истината. Тези показания по никакъв начин не са били опровергнати от останалите събрани по делото доказателства, а са били подкрепени от тях. По повод възражението за употребата на алкохол: Обстоятелството,че убитият и св.З. са се намирали в тази степен на алкохолно опиване,не води до извода,че и останалите в заведението са консумирали такова количество алкохол, в резултат на който да не са могли правилно да възприемат и възпроизвеждат инкриминираните събития/в тази насока липсват доказателства, напр.СХЕ изследване за алкохолна злоупотреба/. Не се споделя възражението на защитата,че след разпита на свидетелите от групата на пострадалите,същите били освобождавани от залата и по този начин им била дадена възможност да уточняват и уеднаквяват показанията си. При конкретната ситуация не може да се твърди,че по този начин е допуснато съществено процесуално нарушение, а от друга страна всеки един от разпитаните свидетели е бил предупреден за наказателната отговорност, депозирайки възприятията си именно под страх от тази отговорност. Да се твърди,че единствено подсъдимият е казал истината и да се отхвърлят и пренебрегват събраните и проверени със способите на НПК доказателства е напълно неоправдано.

По отношение наложеното наказание на подсъдимия, настоящият състав намира,че са били отчетени всички релевантни обстоятелства по чл.36 и чл.54 НК и същото е било определено справедливо и в рамките предвидени от закона. Задълбочената преценка на всички обстоятелства, имащи относимост към индивидуализацията на санкцията на подсъдимия налагат извода, че определено при условията на чл.54 НК наложено наказание е справедливо. Не е налице твърдяното от страните явно и очевидно несъответствие между наложеното наказание и обществената опасност на деянието и дееца , което и според разбирането на въззивния състав не налага необходимост от изменяването му /както увеличаване размера , така и намаляване с приложение разпоредбата на чл.55,ал.1,т.1НК/.

В случая такова изменение би било проява на неоправдан либерализъм, респ.суровост, тъй като целта на наказанието визирана в чл.36 НК изисква преди всичко подсъдимия да бъде превъзпитан.

В своите мотиви, като основен аргумент за налагане на ефективно наказание лишаване от свобода, съдът е посочил високата степен на обществена опасност на деянието . Съдът е констатирал очевиден превес на отегчаващи отговорността обстоятелства ,които прецизно е посочил . Преценявайки всички тези обстоятелства , начина на извършеното от подсъдимия престъпление , личността му, младата му възраст и

възможностите за поправително възпитателното въздействие на наказанието, правилно е било прието от съда, че целите на чл.36 НК могат да бъдат постигнати чрез необходимостта подсъдимият да бъде изолиран от естествената му среда за срок от 20 години. Изложеното налага преценката, че целите не само на индивидуалната, но и на генералната превенция биха били изпълнени.

Въззивният съд не споделя единствено изложеното от градския съд, че алкохолното опиване на пострадалия М. било смекчаващо отговорността обстоятелство. Факта, че той е бил в тежка степен на опиване не води до извод, че в това състояние е допринесъл и съпричинил резултата.

Вярно е, че е налице изключително висока степен на обществена опасност на деянието, но престъпните и противоправни прояви в живота на подсъдимия са били инцидентни. Подсъдимият не е осъждан, с много добри характеристични данни, живял е в нормална социална среда, поради което целите на наказанието биха били постигнати с този вид наказание. Наказанието е било съобразено изцяло и изключително с разпоредбата на закона и целите визирани в него.

По отношение на гражданските иски, настоящият състав намира, че обосновано и в съответствие със събраните по делото доказателства, съдът е приел, че същите са основателни и доказани.

Правилно е било прието, че обема на претърпените от гражданските ищци неимуществени вреди са изключително големи. Продължителността на болките и страданията не може по никакъв начин да бъде репарирано с какъвто и да е паричен еквивалент. Присъдените обезщетения могат единствено да възстановят поне отчасти загубата и претърпените болки и страдания, но съдът има на разположение само този способ.

При извършена цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт, настоящият състав не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон.

Предвид изложеното и като не намери основания за отменяване на постановената присъда на основание чл. 338 НПК С апелативен съд

Р Е Ш И:

Потвърждава изцяло присъда на С градски съд от 2.12.2009г. постановена по н.о.х.д. № 866/ 08г.

Осъжда подсъдимия Д. П. със снета самоличност да заплати направените пред САС разноски в размер на 720 лв. за възнаграждение на преводач.

Решението може да се протестира или обжалва пред ВКС на РБ в 15 дневен срок от узнаване.

Председател:

Членове: 1.

2.